

Irány Erdély!

A Határtalanul pályázat keretében 2017. május 9-től 12-ig a hetedikes tanulókkal négy napot töltöttünk Erdélyben.

Az alapos felkészülést követően kedd reggel indultunk útnak Déva felé. Útközben megálltunk néhány helyen, megkoszorúztuk Aradon a vértanúk emlékművét, megnéztük Mária Radnán a ferencesek templomát, majd felmáztunk a Solymosi várhoz. A néhol sziklás, néhol vízmosta csúszós hegyoldal megdolgoztatta a sík vidékhez szokott alföldi gyerekeket, de a közös túra, a látvány, az élmény felejthetetlen volt. Mire Dévára értünk, már nyoma sem volt a fáradtságnak, a szállás elfoglalása és a vacsora után a város felfedezésére indultunk.

A szerda „a várak napja” volt. Délelőtt Déva várába látogattunk, bejártuk minden zegét-zugát, gyönyörködtünk a tájban. A várba siklóval mehettünk fel, a lányok a meredekebb részeken kisebb sikolyokkal jelezték tetszésüket. Lefelé a gyaloglást választottuk, láttunk különleges házakat, kerteket, figyeltük az ágakon ugráló mókusokat. Az árvaházban átadtuk az itthon gyűjtött adományokat, majd búcsút vettünk Dévától, és Vajdahunyadnak vettük az irányt. A patakon átívelő kis híd már megteremtette az alaphangulatot a várlátogatáshoz, a vár felfelé vezető lépcsői pedig a ritmust a barangoláshoz. Vacsorára értünk Nagyenyedre, a szállásra. Este még sétáltunk egyet a környéken, s a gyerekek még sötétedésig fociztak, játszottak, élvezték a nagy udvar lehetőségeit.

Harmadnap egy hosszú, több mint 10 kilométeres gyalogtúrát vállaltunk fel a Szászsebestől kb. 3 kilométerre található, suvadással keletkezett Vörös-szakadékhöz. A vöröses agyagoszlopok elindították a gyerekek fantáziáját, mindenféle alakzatot, figurát lehetett bennük felfedezni. Hosszabb pihenő és piknik után a Szent Ferenc Alapítvány szászvárosi árvaházába látogattunk, ahol átadtuk a gyerekeknek saját készítésű ajándékainkat és az összegyűjtött adományokat. Nagyenyed felé még útba ejtettük Gyulafehérvárt, megnéztük a történelmi városközpontot, a székesegyházat, benne a Hunyadiak síremlékeit.

Az utolsó nap sem szűkölködött látnivalókban: a mesés Torockó, a Székelykő és a Tordai-hasadék lenyűgözött mindannyiunkat. Megkóstoltuk az igazi, parázson sült kürtőskalácsot, felelevenítettük a Tordai-hasadék keletkezésének mondáját, majd Nagyszalontán Arany Jánosra emlékeztünk.

Köszönjük a lehetőséget, hogy ennyi csodálatos helyen lehettünk, hogy ennyi közös élményben részesültünk.